

ve sözlerinde tâkîptir» (22). Kişi fırsatları kol-
lamalı ve fakat hiçbir zaman eline geçen şeyin
vereceği sarhoşlukla müteâl varlığı unutmama-
lı: «Allah sana bir hayır yolu açtı mı ona gir:
buna ihtimam göstermen ve onunla iftihar et-
men gereklidir. Ancak, seni buna muvaffak edene
şükürle uğraş. Zira sadece bu yola hasri dikkat,
seni mevkinden eder. Senin O'na şükretmen
gerekir ki durumun daha da yükselsin. Çünkü
Allah «Eğer sükrederseniz, siziz (nimetinizi)
arttırırım» (Kur'ân 14 (: İbrâhîm), 7)» buyur-
maktadır» (23).

Ebû Hamza el-Bağdâdî kurtuluşu (: necât)
üç şeye görür: «Şu üç şeyden nasibini alan
âfetlerden kurtulmuştur: iknâ edilmiş bir kalb
ile birlikte boş mide; yaşayan zûhd'le birlikte
devamlı bir fakr; ve mütemâdi bir zikirle bir-
likte olgun bir sabr» (24). Meşhûr sûfi el-
Cuneyd (v. 207/909) anlatıyor: Ebû Hamza
Mekke'den Bağdad'a gelmişti: üzerinde sefer
yorgunuğu vardı. Selâm verdim ve birseyler
yemesini istedim. Salçalı et ve bulamacı istedim...
Yemeğini hazırladık ve bahçe içinde örtülü bir
yerde yemesini temin ettik. Yemekten sonra
yanına girdim ve bana: «Ey Ebû'l-Kâsim hay-
ret etme, bu Mekke'den beri üçüncü yeyişimdir»
demisti (25). Zâhidane bir hayat yaşadığı görü-
len Ebû Hamza, fakr'ın kendine mahsus bir
hazârı olduğunu da kabul eder. Ancak her nadir
sey gibi buna sahip olmak ta herkesin kâri de-
ğildir: «Fakrin sevgisi tahammül edilemeyecek
kadar şiddetlidir; buna sadece siddîk dayanabili-
lir» (26).

Esasında mehabbet, sahibini Allah'tan baş-
ka herseyden alıkoyar: «O'nı sevmen ve sonra
da hatırlamaman; O'nı hatırlayıp, hatırlamanın
 tadını bulamaman; hatırlamanın tadını bulup ta
başkalarıyla meşgul olman imkânsızdır» (27).
Bir defasında: «Seven, sevgilisinden ayrı birine
bağlanır mı?» şeklinde bir soruya muhatap olun-
ca: «Hayır, zira seven devamlı bir belâ, aralıklı
bir sevinç ve ardi arası kesilmez acilar içindedir.
Bunları sadece düşçar olan takdir eder; Al-
lah ondan râzî olsun» demisti (28).

Ebû Hamza, Basra'ya da müteaddit defalar
gitmişti (29). Nihâyet mezkûr irşadlarının so-
nucusunda fenalaşmış ve kürsüden yere düş-
müştü. Bir müddet hasta kaldiktan sonra, hadi-
senin olduğu günün ikinci cumasında, Hakk'ın
rahmetine kavuştu (: 289 h./901 m.) (30).

(22) Tabakât'us-Sûlemî, 298; Risâlet'ul-Kusey-
riyye, 26.

(23) Tabakât'us-Sûlemî, 298; Levâkîh, I, 99.

(24) Risâlet'ul-Kuseyriyye, 26.

(25) Tabakât'us-Sûlemî, 297.

(26) Tabakât'us-Sûlemî, 298; Levâkîh, I, 99.

(27) Levâkîh, I, 99.

(28) Levâkîh, I, 99.

(29) Levâkîh, I, 99.

(30) Tabakât'us-Sûlemî, 295; Risâlet'ul-Kusey-
riyye, 26; Levâkîh, I, 99.

Ne Söylüyor?

*Yol alıyor, şaşkınlıksız
İnsandaki şu hale bak!..*

*Ruh haraptır, nefis taşkınlıksız
Neticede melâle bak!..*

*Hayatından usandırır,
Tembeldeki hâyale bak!..
Hizmet neler kazandırır?
Kâmildeki kemâle bak!..*

*Derdmend ol, buna alış,
Biraz da gel Celâl'e bak!..
Çalış, çalış durma çalış,
Aç gönlünü Cemâl'e bak!..*

*Gece gündüz ahlâk ediyor,
Ehl-i firak, ahvâle bak!..
Yabancılar neler diyor,
Ne söylüyor? tellâle bak!..*